

i forrige Sessjon har jeg udtalt mig i saa Henseende, og jeg har ikke forandret min Mening siden den Tid. Jeg skal altsaa ikke opholde Thinget videre, men kun tilraade de Medlemmer, som ere Benner af Grundloven og af de Løfter, som ere givne deri, at de, hver Gang saadanne Spørgsmaal komme for, ville søge at bringe dem noget videre. Jeg vil derfor opfordre de ærede Medlemmer til at stemme for, at Sagen gaaer videre, og at den derpaa bliver sendt til et Udvalg, for at man gennem dette Udvalgs Forhandlinger og gennem Justitsministerens Meddelelser til det kan faae noget Udbytte i denne Sessjon med Hensyn til nærværende Sags Behandling. Det er altsaa min Mening, at Sagen ikke bør standses paa dette Trin, men bør gaae til anden Behandling og i Udvalg.

Formanden: Rigsdagsmanden for Præste Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Scavenius: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds har Ordet.

C. V. Minessad: Da jeg tillod mig at forlange Ordet, var det uregtelig min Hensigt at yde det Bidrag til denne Sag, som jeg formaaede at yde; men Tiden er nu saa langi fremryffet, og der er talt Saameget, at jeg skal indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger. — Vi sidde her i en Forsamling, der er bygget paa det meest demokratiske Grundlag, hvorpaa nogen Forsamling i Europa er bygget, og dog har der her idag, hvad Enhver kan sige sig selv, været en Luftning og en Syd, som om vi sadde i Venetias Senat. Ikke alene har der været en godseierlig Klang; thi det var endda ikke saa forunderligt; men der har været en reen Adelsklang, saaledes at det endog er blevet fremhævet her, at Adelen havde større Pligter fremfor Andre — noblesse oblige — og

vel altsaa ogsaa større Gøner, thi ellers vilde det jo være skammelig af Forsynet at paa-lægge dem større Pligter. Saaledes er det altsaa gaaet her idag, men jeg mener, at vi skulle see Sagen fra et ganske simpelt demokratisk Standpunkt og troe, at demokratiske Kræfter ere istand til at bringe denne Sag frem, saaledes som saamangen anden fædrelandssk Sag. Det vilde ogsaa være meget uheldigt for os, om vi ikke havde denne Tro; thi det er jo ikke sagt, at vi beholde adelige Ministre til evig Tid, og da der af Ministeriet kun er givet os ganske ubestemte Løfter om at holde Die med Løfter, kan det trække længe ud med Sagen, naar vi ikke selv søge at fremme den. Lad os derfor haabe paa, at det er muligt ved demokratiske Kræfter at bringe den igjennem. Det synes mig nu, at Spørgsmaalet er dette: Ere vi blevne tilfredsstillede eller ikke? Ere de, af den høie Regjering fremførte Grunde for, at det vilde være urigtigt at føre denne Sag videre, og da navnlig den Grund, der vedrører Fæstevæsenet, tilfredsstillende? Jeg svarer dertil, saaledes som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther): Nei, der foreligger ikke Noget, som gjør, at man behøver at frygte nogensomhelst Skade for Fæstesagen, fordi denne Sag gaaer videre. Endelig spørger jeg: Ere vi blevne tilfredsstillede ved den Skygge af et Løfte — om jeg maa kalde det saa — der fremkom fra Regjerings Side? Jeg mener ogsaa her Nei, og jeg skal derfor tillade mig at tilraade Thinget at lade denne Sag gaae videre.

Gad: Ja, jeg skal for mit Vedkommende ikke indlade mig paa yderligere at behandle Sagen eller de enkelte Indvendinger, der ere fremsatte imod den, idet det forekommer mig, at saaledes som Situationen nu er, er det ikke nærmest dette, der kan være Tale om. Det, der nu har Hovedinteressens, er den Udtalelse, som er fremkommen fra den høitærede Ministers Side. Paa mig har hans Udtalelse idag